

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 015959 21 U
Novi Travnik, 09.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Senada Begović kao predsjednika vijeća, Darmina Avdić i Lazarele Porić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mironije Jozak, rješavajući u upravnom sporu tužitelja PPUD „M.“ N.T., zastupan po punomoćnicima – advokatima Advokatskog društva „Adil Lozo i drugi“ iz Travnika, protiv tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, radi poništenja rješenja tužene broj: 07-27-3-756/21 od 24.11.2021. godine, u upravnoj stvari utvrđivanja zemljišta za redovnu upotrebu objekta, na sjednici vijeća održanoj dana 09.06.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tužene odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv zaključka Službe za urbanizam, imovinsko-pravne poslove i katastar Općine ...broj: ... od 30.03.2021. godine kojim je odbačen zahtjev tužitelja za primjenu člana 39. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije BiH odnosno člana 346. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH tj. utvrđivanje površine zemljišta koje bi služilo redovnoj upotrebi objekta u vlasništvu tužitelja brisanjem državne svojine. Navedeni zahtjev tužitelja odbačen je zaključkom prvostepenog organa zbog nenadležnosti istog da odlučuje o predmetnom zahtjevu, te je istim zaključkom tužitelj upućen da svoja prava ostvari pred stvarno i mjesno nadležnim sudom.

Protiv tog rješenja tužene uprave tužitelj je preko svojih punomoćnika blagovremeno podnio tužbu i pred ovim sudom pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog pogrešne primjene materijalnog propisa, s prijedlogom da se osporeno rješenje tužene poništi i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak.

U obrazloženju tužbe se prvo navode razlozi kojima su se rukovodili prvostepeni i drugostepeni organ uprave pri donošenju svog zaključka odnosno rješenja, a zatim se u najvećem dijelu obrazloženja tužbe prenosi hronologija cijelog postupka, a zatim se prigovara da su zaključkom prvostepenog organa povrijeđena pravila postupka, pogrešno primijenjeno materijalno pravo i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje kako je to učinjeno i u prethodno vođenom postupku tj. da prvostepeni organ, suprotno odredbama Zakona o upravnom postupku, o zahtjevu tužitelja odlučuje zaključkom iako isti zakon precizira da se zaključkom rješava samo o pitanjima koja se tiču postupka, te da je u ponovljenom postupku prvostepeni organ dužan da postupi po odluci drugostepenog organa u roku od 15 dana od dana prijema predmeta uz obavezu da donese novo rješenje, a kako pobijanim zaključkom

prvostepeni organ nije postupio. U prilog tužbenih prigovora da prvostepeni organ nije utvrdio pravo činjenično stanje tužbom se ukazuje da je tužitelj predmetni zahtjev podnio na osnovu člana 39. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije BiH kako bi prvostepeni organ donio rješenje kojim će dozvoliti uknjižbu prava vlasništva na površini zemljišta pod zgradom u vlasništvu tužitelja označenom k.p.br. ... upisane u pl.br. ... k.o. ...i zemljišta za redovnu upotrebu objekta, da isti organ o tom zahtjevu nije svojim rješenjem odlučio u cijelosti zbog čega je drugostepeni organ usvojio žalbu tužitelja i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno odlučivanje kada se u postupak uključuje punomoćnik tužitelja i dana 21.11.2016.godine , na osnovu iste zakonske odredbe, podnosi zahtjev za utvrđivanje zemljišta potrebnog za redovnu upotrebu objekta na nekretninama označenim kao k.p.br. ... i k.p.br. ...., da su iste u posjedu „L.T.“ d.d. S. P.O. N.T., a da su iste nekretnine u A listu uknjižene kao vlasništvo Skupštine općine N.T., zatim da prvostepeni organ tužitelju dostavlja odgovor na zahtjev dana 30.11.2016.godine kojim se tužitelj obavještava da prvostepeni organ nije nadležan za rješavanje podnietog zahtjeva čime isti krši pravila postupka, jer zahtjev ne odbacuje, ne prosljeđuje nadležnom organu, ne donosi rješenje o pripajanju ranije pokrenutom postupku nego samo dostavlja pomenuti odgovor. Dalje se tužbom ističe da je punomoćnik tužitelja, a nakon što je drugostepeni organ poništio rješenje prvostepenog organa po žalbi tužitelja i predmet vratio istom na ponovni postupak, a radi otklanjanja povreda i propusta na koje je ukazano drugostepenim rješenjem, podnesenom urgencijom ponovo upoznao prvostepeni organ da je zahtjev podniet na osnovu člana 39. Zakona o građevinskom zemljištu za utvrđivanje površine zemljišta koja je potrebna za redovnu upotrebu objekta u vlasništvu tužitelja izgrađenog na k.č.br. ... upisan u zk. izvadak broj 23 k.o. ... što je po novom premjeru identično sa k.p.br. ... upisana u pl.br. ... k.o. ...., da se objekat tužitelja koristi kao proizvodna hala – poslovni objekat, da se za potrebe tog objekta koriste parcele koje su predmet zahtjeva i koje čine dvorište uz objekat, te da tužitelj kao vlasnik objekta ima potrebu da se uredi imovinski odnosi zbog čega je podnio predmetni zahtjev da bi se u upravnom postupku, izlaskom na lice mjesta odnosno uviđajem uz asistenciju stručnih osoba geodetske i građevinske struke utvrdilo stvarno činjenično stanje. Tužitelj je tada učinio nespornim da su prema gruntovnim podacima predmetne nekretnine uknjižene u korist Skupštine općine Novi Travnik, a podaci odgovaraju k.č.br. ..., koji se vodi pod rednim brojem 11. i k.č.br. ... koji se vodi pod rednim brojem 133. upisan u zk.uložak broj 3 „E“ k.o. ... uz prijedlog da se isti pozovu radi učešća u postupku. Na kraju tužbe se ističe da dana 12.04.2017.godine prvostepeni organ dostavlja punomoćniku tužitelja akt kojim traži dopunu ranije podnesenog zahtjeva dostavljanjem notarski obrađenog ugovora o kupoprodaji broj OPU-IP-1302/2011 od 22.09.2011.godine iz razloga što je za zemljište koje se traži za redovnu upotrebu kao posjednik u katastarskom operatu Općine Novi Travnik upisano Dioničko društvo „L.T.“ N.T. Zbog toga se tužbom zaključuje da organi uprave u ponovljenom postupku nisu postupili po presudi Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 U 011365 18 U od 27.03.2018.godine, jer se tužitelj, i pored uputa suda, upućuje da svoja prava ostvaruje pred nadležnim sudom, a nakon što prvostepeni organ zaključkom odbacuje zahtjev zbog nenadležnosti, a tužena kao drugostepeni organ odbija žalbu tužitelja na taj zaključak.

U odgovoru na tužbu tužena uprava je navela da u cijelosti ostaje pri razlozima izloženim u obrazloženju pobijanog rješenja, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Nakon što je sud sukladno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, ispitao zakonitost pobijanih upravnih akata u granicama razloga iz tužbe odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prije svega ovaj sud nalazi da nije došlo do povreda odredbi upravnog postupka kao što se to tužbom prigovara, jer prvostepeni organ u ponovljenom postupku jeste postupio po uputama iz rješenja tužene uprave broj 07-27-3-764/20 od 09.02.2021.godine i presudi ovog suda broj 06 0 U 011365 18 U od 27.03.2018.godine. Prema tim uputama prvostepeni organ je, a prije donošenja zaključka kojim se zbog nenadležnosti odbacuje predmetni zahtjev tužitelja, bio u obavezi da postupi po odredbi člana 65. stav 3. Zakona o upravnom postupku i to tako što će na pouzdan i relevantan način utvrditi da li je u državnom ili privatnom vlasništvu zemljište koje se traži za dodjelu radi redovne upotrebe objekta i da potom ponovo zatraži izjašnjenje tužitelja kao podnosioca zahtjeva da li kod istog ostaje. Ovo iz razloga što je pomenutom odredbom propisano da će službena osoba organa uprave, ako taj organ nije nadležan za prijem pismenog podneska (u ovom slučaju zahtjeva za dodjelu zemljišta), na to upozoriti podnosioca i uputiti ga organu nadležnom za prijem odnosno postupanje, pa ako podnosilac i pored toga zahtijeva da se njegov podnesak primi, službena osoba je dužna primiti takav podnesak i tek nakon toga, ako nađe da organ nije nadležan za rad po takvom podnesku, donijeti zaključak kojim će podnesak odbaciti zbog nenadležnosti i isti zaključak odmah dostaviti stranci. Da je na opisani način prvostepeni organ postupio, a kada je u pitanju vlasništvo na predmetnom zemljištu, vidljivo je iz zemljišnoknjižnog izvotka Zemljišnoknjižnog ureda Općinskog suda u Travniku broj 1536/2021 od 17.03.2021.godine iz kojeg je vidljivo da su u zk.ulošku broj ... katastarska općina NP_Novi Travnik parcele broj ... i ... u B vlasničkom listu upisane kao vlasništvo L.T. d.d. sa p.o. N.T. sa dijelom 1/1. Kada je u pitanju izjašnjenje tužitelja u skladu sa odredbom člana 65. stav 3. Zakona o upravnom postupku iz zapisnika Službe za urbanizam, imovinsko-pravne poslove i katastar Općine Novi Travnik, kao prvostepenog organa uprave, broj 06-31-57-3/16 od 18.03.2021.godine vidljivo je da je istog dana održana usmena rasprava u ponovljenom postupku, a po rješenju ružene broj 07-27-3-764/20 od 09.02.2021.godine, da su toj raspravi prisustvovali advokat Hatidža Kapetan za opunomoćeno Advokatsko društvo „Adil Lozo i drugi“ i predstavnik tužitelja M. J.F, te da je punomoćnik podnosioca zahtjeva izjavio da, i nakon što je upoznat sa pribavljenim novim zemljišnoknjižnim izvotkom, ostaje kod podnietog zahtjeva smatrajući da se istom i dalje može udovoljiti imajući u vidu da je u vrijeme podnošenja zahtjeva predmetno zemljište bilo upisano kao društvena svojina. Time su se stekle zakonske pretpostavke da prvostepeni organ primijeni odredbu člana 65. stav 3. Zakona o upravnom postupku tako što će podnesak odnosno zahtjev tužitelja zaključkom odbaciti zbog nenadležnosti, a kako je i postupljeno zaključkom broj 06-31-57-3/16 od 30.03.2021.godine. Da je prvostepeni organ postupio u roku od 15 dana, a što se negira tužbom, vidljivo je iz datuma održavanja javne rasprave radi postupanja po uputama drugostepenog organa uprave i Kantonalnog suda u Novom Travniku i datuma donošenja pobijanog zaključka.

Kada je u pitanju tužbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u ovom predmetu kao odlučna činjenica pokazuje vlasništvo nad gradskim građevinskim zemljištem koje je predmet zahtjeva tužitelja radi utvrđivanja istog za redovnu upotrebu objekta u njegovom vlasništvu. Već je naprijed naznačeno da je to

prvostepeni organ utvrdio pribavljanjem zemljišnoknjižnog izvotka broj 1539/2021 od 17.03.2021.godine izdatog od Zemljišnoknjižnog ureda Općinskog suda u Travniku.

Konačno prilikom donošenja pobijanih upravnih akata nije došlo ni do pogrešne primjene materijalnih propisa, pa tako ni odredbe člana 39. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije BiH po osnovu koje je tužitelj podnio tužbeni zahtjev i na koju odredbu se poziva i u svojoj tužbi. Naime, navedenom odredbom je propisano da vlasnik zgrade stupanjem na snagu pomenutog zakona stiče pravo vlasništva na zemljištu pod zgradom i na onoj površini zemljišta koje je prostornim planom ili planom parcelizacije utvrđeno da služi za redovnu upotrebu zgrade (izuzev u slučajevima iz člana 87. do 92. istog zakona, a koje odredbe se ne odnose na ovaj slučaj), a ako prostornim planom ili planom parcelizacije nije utvrđena površina zemljišta koje je potrebno za redovnu upotrebu zgrade, onda tu površinu rješenjem utvrđuje općinski organ uprave nadležan za imovinsko-pravne poslove uz pribavljeno mišljenje općinskog organa uprave nadležnog za poslove urbanizma. Ovo pitanje pravnog sjedinjenja zemljišta i upisane zgrade na identičan način je riješeno i odredbom člana 346. stav 1., stav 2. i stav 3. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH. Međutim, za primjenu i jedne i druge odredbe neophodan je uvjet da je zemljište koje se traži za redovnu upotrebu objekta u društvenom odnosno državnom vlasništvu, a ne u privatnom kao što je to slučaj u ovom predmetu, a kako to sve pravilno i osnovano ukazuju organi uprave u pobijanim upravnim aktima. Da je to tako vidljivo je iz odredbe člana 6. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije BiH, na čijoj primjeni se zasnivaju tužbeni prigovori, kojom je propisano da općina upravlja i raspolaže gradskim građevinskim zemljištem u državnoj svojini na način i pod uslovima predviđenim tim zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona, kao i iz odredbe člana 11. istog zakona kojom je propisano da se gradskim građevinskim zemljištem u državnom vlasništvu može raspolagati samo na način i pod uslovima propisanim navedenim zakonom i propisima donijetim na osnovu tog zakona. Najzad, i odredba člana 7. stav 2. citiranog zakona propisuje da gradskim građevinskim zemljištem u privatnoj svojini (u kakvoj svojini je i zemljište koje je predmet zahtjeva) raspolažu vlasnici, samo uz ograničenja i pod uvjetima propisanim drugim relevantnim zakonom. Prema tome, pravilno prvostepeni organ uprave pobijanim zaključkom utvrđuje da nije nadležan za meritorno odlučivanje o zahtjevu tužitelja za brisanje državne svojine i utvrđivanja površine zemljišta koja je potrebna za redovnu upotrebu objekta, jer je zemljište koje se zahtjevom traži u privatnom vlasništvu, a ne u državnom, te da se tužitelj upućuje da svoja prava ostvari pred stvarno i mjesto nadležnim sudom, a isto tako tužena uprava pravilno i zakonito odlučuje kada žalbu tužitelja na taj zaključak odbija kao neosnovanu tužbom pobijanim rješenjem. Na pravilnost i zakonitost pobijanih upravnih akata ne utiče ni činjenica da je predmetno zemljište bilo u državnom vlasništvu u trenutku pokretanja postupka podnošenjem zahtjeva od strane tužitelja, jer se ta relevantna činjenica cijeni u trenutku kada se ima donijeti odluka o zahtjevu.

Kako je prvostepeni organ, odbacujući zahtjev tužitelja, dao valjane i konkretne razloge u obrazloženju svog zaključka i kako je tužena uprava odbila kao neosnovanu žalbu na taj zaključak primjenom člana 237. stav 1. Zakona o upravnom postupku pozivajući se na razloge koje u potpunosti prihvata i ovaj sud, a istim rješenjem tužene nije povrijeđen ni zakon na štetu tužitelja niti je bilo povreda pravila postupka, to se onda predmetna tužba u konačnici pokazuje kao neosnovana zbog čega je istu bilo

nužno odbiti kao takvu temeljem odredaba člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Mironija Jozak

Predsjednik vijeća
Senad Begović

Pouka: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.